

en Vagtmester som Inspektør over dem. Derfor mener jeg, at det i Virkeligheden vilde passe ind i Ensemblet. Naar det skal være saa civilt, som der her er Tale om, og man overhovedet ikke vil vide af de Betegnelser, vi har nu, synes jeg, man skulde gennemføre det helt og fuldt ud.

Vi faar at vide i § 14, at Uddannelsen ved Fodfolksafdelingerne skal være saa og saa længe, og at den skal omfatte Uddannelse i Betjening af tilsvarende Vaaben som ved det hidtidige Fodfolk. Det vil altsaa sige, at de korte Geværer er gaaet over i Historien.

Jeg kommer saa til § 15. I den bestemmes det, hvad jeg ogsaa finder særdeles interessant, at til fortsatte Øvelser skal disse Folk ind 2 Gange i Løbet af den 12-aarige Periode. Det vil altsaa sige, at de skal ind til Efteraarsmanøvrer. Nu erindrings jeg Diskussioner, vi har haft her i Rigsdagen ikke saa faa Gange, en à to Gange om Aaret, om disse Efteraarsmanøvrer, og vi har der hørt fra den nuværende Forsvarsministers Side, at de var ganske overflødige, de kunde godt stryges. Men nu ser vi her i Ministerens eget Forslag, at vi skal have Efteraarsmanøvrer, vi skal have denne Genindkaldelse. Det er et Bevis for; at vi naturligvis har haft Ret, naar vi har ment, at vi ikke kunde undvære disse Genindkaldelser. Derfor findes de ogsaa i Forslaget her. Nu faar vi bekræftet, at man ogsaa fra socialdemokratisk Side forstaaer, at det er nødvendigt, at Folkene kommer ind ved disse Genindkaldelser. Endvidere er der med Hensyn til Reservebefalingsmændene bestemt, at de ogsaa een Gang om Aaret skal have Lejlighed til at komme ind til Øvelse i saa og saa mange Dage. Det er det, vi hele Tiden har hævdet fra vor Side, og det er ogsaa optaget nu i Forsvarsministerens Forslag.

Hele Udgiftsberegningen, de 17—18 Mill. Kr., hviler paa et i allerhøjeste Grad usikkert Grundlag. Jeg gør opmærksom paa, at i Socialdemokraternes, Regeringens Forslag sidste Aar om Afrustning var der Tale om, at de unge Mænd, der vilde stille sig til Raadighed i den 12-aarige Periode, skulde have et Vederlag af ca. 300 Kr. aarligt. Det findes ikke i Lovforslaget. Man har naturligvis let ved at stryge det og saa sige, at Ordningen bliver 4—5 Mill. Kr. billigere, men det er dog et Spørgsmaal, om man i det hele kan undvære det. For saa vidt man skulde have de 300 Kr. med, som fandtes i Afrustningsforslaget sidste Aar, vil det medføre, at Budgettet

paa de 17—18 Mill. Kr. maa forhøjes med 4—5 Mill. Kr.

I § 19 er der Bestemmelser om, at vi skal have en Centralskole. Den skal have to Klasser: Vagtmesterklassen og Assistentklassen. Undervisningen varer 1 Aar. Overkonstabler — det vil altsaa sige Konstabler, der har faaet en vis Uddannelse, derefter kaldes de Overkonstabler — kan optages i Skolen. Men saa staaer der længere nede i § 19, at „efter tilfredsstillende Tjeneste paa en Uddannelsesskole kan de“ — det vil altsaa sige Reserveassister og Reservevagtmestre — „for saa vidt ledige Pladser haves, udnævnes til henholdsvis Vagtmestre og Assister.“ Maa jeg spørge, hvad det er for en Uddannelsesskole, man her har tænkt paa? Er det Officersskolen, man her vil benytte, eller hvad har man i det hele taget tænkt paa? Jeg ønsker at faa Oplysning om det, jeg er ikke ganske klar over, hvad disse Udtalelser om den senere Uddannelsesskole betyder. Der staaer for Resten heller ikke noget om, hvor længe Uddannelsen skal være. Jeg mener ogsaa, det kunde have sin Betydning at faa det at vide.

Saa staaer der en lille Pudsighed, forekommer det mig, i § 26: „Til Lægeinspektør og Auditor kan udnævnes Kandidater, der har bestaaet henholdsvis medicinsk og juridisk Eksamen med bedste Karakter.“ Er det første Karakter, eller er det første Karakter med Udmærkelse? Jeg har ikke set dette Udtryk før i et Lovforslag, men det virker i alt Fald ret pudsigt her, for naar man kommer til Statsmarinen, stiller man ikke det samme Krav til de Læger og Auditører, man skal have under Marinen, og jeg synes dog, der skulde være Overensstemmelse mellem disse to Paragraffer, henholdsvis for Hærens og for Marinens Vedkommende.

Med Hensyn til Statsmarinen er de nuværende Benævnelser paa Befalingsmændene delvis bibeholdt: Søløjtnant, Kapteinløjtnant; men naar man kommer højere op, bruger man Benævnelserne: Inspektør og Chef. Men lad mig i det hele taget med Hensyn til Statsmarinen gøre opmærksom paa, at for at blive optaget paa Befalingsmandsskolen skal man have Studentereksamen eller i hvert Fald Preliminæreksamen. En saadan Bestemmelse findes ikke for Vagtkorpsets Vedkommende, og der kunde maaske derfor være Grund til at spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorfor der skal være denne Forskel. Heller